

naar de have faaet deres Markter traadte ned. Ja ere I ikke fornøjede med den Kommission, saa kunne I saa en anden, der omrent bestaar af de samme Medlemmer, eller ogsaa jagge Staten. Vi kunne alle forstaa, at der ikke er ret mange der indlade sig paa den Vej, selv om de, som de 3 Mand, kun saa en Tredjedel af den Skade, som de mene, de have lidt godtgjort. Der omtales endvidere, at denne Kommission er gaaet saadan i Enkeltbeder, at den giver naturligvis for at afvise det til den yderste Retfærdighed. Erstatninger paa 2 Kr. 87 Ore, 5 Kr. 84 Ore, 12 Kr. 13 Ore osv. Men naar Gudssejerne saa modtage det og klage, gaar Kommissionen enkelte Steder $\frac{2}{3}$ over dette Beløb. Hvordan de, naar de først have vejet det ud med Guldvægt, saa at det gaar i Ore, bagefter kunne gaa op med $\frac{2}{3}$, forstaar jeg ikke. Der siges fluttelig i denne Artikel, at det ikke kan være andet, end at de fadelidte ere i høj Grad misfornøjede med den tilkendte Erstatning, og at de for Fremtiden ønske Militæret langt borte. Nu vide vi jo alle, at det særlig ligger den højtærede Minister paa Sinde, at der er et godt Forhold mellem Heren og Folket, og det vil derfor være af den største Betydning for Ministeren at lære disse Klager at kende, fordi det vil bidrage til, at han i ganske særlig Grad vil tage sig af, at der ikke mere sker en saadan uretfærdig Bundering. De 3 Underkribere ere en storre Landejendomsbesidder, Golding, en Gaardmand fra Ørtsleb, D. Poulsen, og en anden Gaardmand, N. Pedersen; alle mig bekendte som hæderlige og brave Mand. Da jeg nu saa dette omtalt i alle de 3 Blade uden politisk Hensyn, anaa jeg det for min Pligt, efter den højtærede Ministers velvillige Udtalelse, at fremdrage det her. Det er langtsva første Gang, at vi høre fra Jylland, at Bedømmelserne ere foretagne paa en alt andet end retfærdig Maade. Her vil jeg rigtignok gøre endnu en lille Bemærkning. Jeg er ikke i nogen Grad uenig med det ærede Medlem for Køge (Albert) i den Sag, men han gjorde en Hensigt til den ærede Minister, som jeg meget nodig vilde, at Ministeren skulde følge fuldt ud, og det var den, at Ministeren først skulde lade en Erstatningskommission komme Sommeren efter, saa skulde den bedre kunne bedømme Sagen. Ja det kan være, at det ærede Medlem har Ret, for saa vidt der er Tale om Korn, om Rug — det maa jo være Efteraarsjød — men hvad det allermeest forulemper Landmændene, er, at Soldaterne komme over vor ny Kløver. Det gør langt mere Skade

end for Kornets Vedkommende, som kun skal staa et Aar. Naar der er set en saadan Udelæggelse, bier Kommissionen saa længe den kan. Det hedder sig nok, at der nedsettes en Kommission, og at den skal følge Heren — saaledes bekendtgøres det i Blade. Ja, Tak skal De have. Kan den vente tre Uger eller en Maaned, inden den kommer, gør den helst det. Naar det saa viser sig, at der er gjort Skade, især paa den ny Kløver, aad jeg vide, hvorledes Kommissionen skal kunne bedømme den Erstatning, der bør gives. Den ærede Minister jagde, at han skulde gøre, hvad han kunde, for at der ikke skulde komme Klage i den Retning, og at vi skulde saa en Erstatningskommission, der gav os, hvad vi fortjente at saa, og at den skulde blive sammensat saaledes, at vi kunde have Tillid til den. Men vi have ikke Tillid til en Kommission, hvor der sidder en Landinspektør fra Fredericia, en Intendant, og en Proprietær fra Grenaa. At vi skulle lade det en Kommission, som vi have særlig Tillid til, maa Ministeren ikke forlange af os.

Jeg skal endnu kun gøre en kort Bemærkning, som det ærede Medlem for Alsens (Berntsen), har givet mig Anledning til. Vi kende det ærede Medlems Standpunkt over for Fortættelseskolon, vi huske godt, at da der første Gang kom Forslag fra den ærede Kultusminister om 5,000 Kr., saa endte det inde i Finansudvalget med, at man der gif ind paa at foreslaa Tinget at bevilge 1,500 Kr. Det lykkedes det ærede Medlem ved hans Modstand at saa Summer bragt ned. Nu har Ministeren i Aar forlangt, ikke de gamle 5,000 Kr., men 1,000 Kr. til, og da det ærede Medlem, har villet kritisere Ministerens Forslag, vil jeg i Modspørgning til ham takke den ærede Kultusminister for hans Forslag, thi jeg var den Gang stemt for den Bevilling, som det ærede Medlems nærmeste Partifæller traadte, ommod. Jeg skal blot minde om det daværende ærede Medlem for Svinninge (C. Nielsen), saa vil det ærede Medlem huske, at selv blandt hans Partifæller havde han bestemt Modstandere i denne Sag. Jeg vil takke den ærede Minister for, at han nu har bragt denne Bevilling frem, og jeg vil gerne være med til at stemme for det Tilleg. Jeg tror, at det vil gøre megen Gavn, og der kunde maasse ansøres flere vægtige Grunde derfor, men dem forbyder visse Hensyn mig at komme ind paa. Det ærede Medlem ved godt Betsed med de Grunde, og derfor undrer det mig saa meget mere, at det ærede Medlem bliver ved at vise den Modstand